

Nussbaum László És Sándor

Az apai nagyapám, Nussbaum Heinrich háza látható a képen, bentről, az udvarról. A lenti helyiséget bérbe adta. Egy Astoria nevű vendéglő volt ott, ennek a hátsó része látható a képen. Az emeleti részen volt a nagyapámék lakása. Lehetséges, hogy a ház hosszabbításában voltak lakók, bérlők, de arra már nem emlékszem. A két gyerek az jómagam, Nussbaum László és az öcsém. Sándor. Ez az épület jelenleg is áll Tordán. Valószínű, hogy az első világháború előtt építették, valamikor a 1900-as évek elején, mert az első világháború után vásárolta meg az én apai nagyapám.

Elég jó anyagi helyzetük kellett legyen, de túlzott hazaszeretet, az volt. Az Osztrák--Magyar Monarchia a néhány éves háború után kezdett elszegényedni, kötvényeket bocsátott ki, hogy aki megvásárolja, majd fog kapni egy bizonyos százalék kamatot, persze ha a háború végén győztes az ország. Egész biztosan a nagyapám is sok hadikötvényt [lásd: hadikötvény az Osztrák--Magyar Monarchiában] vett, hogy győzedelmeskedjék az osztrák--magyar hadsereg, ami végül elvesztette a háborút. Akkor leszerelték. A vesztes háború után már nem lehetett katona, s maradt a négy gyerekével s a maradék pénzével. Elhatározta, hogy visszamegy Erdélybe, ahol voltak rokonok, s így Tordán vett egy házat [ami a képen látható].

Eljöttek Tordára, és ott nagyon jól éltek. Elég gazdag ember volt, maradt a vagyonából a háború után is. Tudomásom szerint semmivel nem foglalkozott. Csak ketten voltak, Paula [A nagyapa második feleségéről van szó. -- A szerk.] meg a nagyapa, és nem volt olyan nagy lakásuk, hogy állandó cselédre lett volna szükségük. Később apám és anyám ott élt a közelben, apám naponta ott volt, meglátogatta őket. Nem tudom, milyen társasági életet éltek, mivel volt egy nehézség: Paula néni nem tudott csak németül, tehát nem lehetett csak olyan társasága, amely beszélt németül. (De Tordán kevesen beszéltek németül.) Az apámmal is csak németül beszélt. Nem tanult meg soha magyarul, sem románul.

Én kisgyerek voltam, a házba elvittek néhányszor látogatóba. Nem laktam ott, nincs élményem a házzal kapcsolatban. Emlékszem, hogy a nagymama mindig adott egy csokoládét és kakaós kávé. Nyolc éves lehettem, amikor meghalt Paula.